

KAÇANLAR VE KAÇILANLAR

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 07.10.2012 tarihli (183.) Hayat Rehberi dersidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il Âlemin. Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli Kardeşler,

Kulağımıza, bizim doğduğumuz köyle ilgili bir isim çalındığında, pozisyonumuz ne olursa olsun, herkesten fazla, biz onunla ilgileniriz. Mesela; Anadolu'nun filanca kasabasında doğmuş birisi olarak, o kasabanın ismi "taşlı köy" diyelim. Haber bültenlerinde "taşlı köyü" diye başlayan bir cümle, herkesten çok, o köyde doğanın kulağında yüksek tonajda duyulur. "Ne olmuş, ne varmış" bu köyde denir. Sonra o köyden birisi geçmiş denerek hafif bir şekilde yorumlanarak unutulur. Ama yüz kişinin içinde o köyde doğan gibi, kimse orayla ilgilenmez. Diğerleri Anadolu'da bir köyde bir şey olmuş gibi bakarlar. Bu tabiidir, böyle olması gerekir. İnsanız, insan olarak bizimle bağlantılı bir şeyle çok ilgileniyor olmamız tabiidir zaten.

Kardeşler,

Çocukluktan itibaren, biz öldükten sonra dirileceğimize iman ettiğimizi söyleyip duruyoruz. Son gideceğimiz yerin cennet veya cehennem, yani ahiret diyarı olacağına inanıyoruz, iman ediyoruz, elhamdülillah. Fani dünyadan, ebedi bir diyara gideceğimize şüphemiz yok. Fakat ahiret kelimesi ne kadar bizde hareket oluşturuyor. Taşlı köy diye bir köyde doğduğum için ben, içinde taş geçen her kelime beni gıdıklıyor da, ebedi diyarım olacağına yüzde yüz inandığım; ahiret, cennet, cehennem, sırat, mahşer, mizan gibi muhakkak karşılaşacağıma inandığım değerler, isimler bizi ne kadar hareketlendiriyor? Bu sorunun cevabı çok önemli! Çünkü kıyamet gününe iman etmek, "tamam onaylıyorum, kabul ediyorum deyip imza atmak" değildir. Bu imanı biz, Rabb'imizin huzuruna götürüp "Ben kabul etmişim. Tamam, ahiret diye bir sıkıntı yok canım, kabul ettik." diyecek halimiz yok her halde. Böyle diyerek kıyamet günü kimse kendisini kurtaramaz Allah'ın azabından. Ahirete iman etmek demek, öldükten sonra dirileceğine bir insanın iman etmesi demek. O imana göre kendisine şekil vermesi demektir. Nasıl "taşlı köy" diye bir köyde senin dedenden kalma bir ağaç ahşap evin var, işte içine girilir girilmez bir ev, o köyde sel oldu şu oldu haberleri duyunca ürperiyorsun, "Ya bizim barakaya bir şey oldu mu acaba?" Hâlbuki yıkılsa memnun olacaksın yenisini yaparım, diyeceksin. Harabe bir ev. Olsun senin orada bir bağlantın var ya, uyutmuyor seni. Hemen telefona sarılıyorsun "Ne var ne yok köyde kalanlara bir şey oldu mu? Bizim ev duruyor mu?" diyorsun.

Mü'min insan Allah'ın cennetinde köşklere olacağına, hani yemek dualarında huriler filan diye dua ediyorsun. Böyle hurili bir diyara gideceğine inanıyorsun. Kur'an'dan veya filan yerden cennetle ilgili vaatler, cehennemle ilgili tehditler kulağımıza geldiğinde neden köyümüzdeki sel kadar bizi ilgilendirmiyor.

İşte kardeşler, bu sorunun cevabı şu cevapla aynıdır: Ashabı kiramla bizim aramızda ne fark var? Namaz aynı, oruç aynı, hac aynı. Daha modern hac üstelik. Namaz daha klimalı camilerde, halıların üstünde, ilim daha fazla, Kur'an daha çok okunuyor, ashabı kiramdaki toplam hafız sayısı kadar bir köyde hafız var şimdi. Neredeyse o kadar çok. Daha fazla okunuyor. "Ne farkımız var ashabı kiramla?" diye bir soru soracak olsak ne cevaba ulaşacaksak, şu köyümüzdeki sel beni ilgilendirdiği halde cennet-cehennem neden uykumu kaçırmıyor sorusunun cevabı da aynıdır. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz şurası cennettir, cennet şöyle olacak dediğinde "ohoo daha binlerce sene

sonra kıyamet kopacak da ondan sonra binlerce sene mahşerde bekleyeceğiz de ondan sonra cennete gireceğiz de huriler beni bekleyecek” dedi mi sahabe-i kiram? Yoksa şu cennettir deyince “Allah-u Ekber” deyip kapısı açılmış içeri giriyormuş gibi cennete mi koşular? Hiçbir sahabi, duyduk mu Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem soruyor “ya Resûlullah bu dediğin şeyler doğru değil mi? Yani mecazi anlatmıyorsun değil mi” diyen bir sahabe duyduk mu hiç?

Arkadaşlar, dostlar, mü’min kardeşler,

Bu çok önemli bir ayrıntı bizim için. Neden Kur’an bizim gözümüzü yaşartmıyor? Neden “Allah’ın en büyük haramı faizdir” ayetini ezber bildiğimiz halde ramazanda okuduğumuz halde mealini bildiğimiz halde faize kılıf arıyoruz? Neden çocuğumuz zinaya düşme tehlikesi içindedir bildiğimiz halde kazancından dolayı çocuğumuzu gurbette yalnız bırakıyoruz? İşte bu soruların cevabının hepsi şu köyümüzdeki selle ilgilenip ilgilenmemek. Ya da ashabi kiram neden Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sözünü yüzde yüz dediği gibi anladılar. Biz anlayamıyoruz.

Daha öncelerden bildiğimiz bir olayı ashabi kiramla aramızdaki fark olarak anlamamız için tekrar hatırlatayım. Şehitlik kelimesi bizde neye yansıyor. Kanunen, mecburen askere gideceksin. Gitmesen zaten yakalayıp kelepçeleyip götürüyorlar. Kaçmaya çalıştığın halde kaçamadığın halde de mecbur gelip öldürürlerse seni otomatik şehit oluyorsun zaten. Şehitliğin de bir sürü kazançları var tabi. Ailene ikramiyelerde bulunuyor, sana devlet tören yapıyor. Bizim için böyle anlam ediyor mu etmiyor mu kimsenin şahsına münhasır özellikle tenkit etmiyorum; ama genelde anlamı bu. Şehitliğe koşmak yok zaten, olursan mecburen kabul etmek var şehitliği. Hazır olmuşsun zaten. Boşu boşuna ölmektense şehit olarak ölmek daha iyi. Bir de şu manzaraya dikkat edelim. Savaşta aleyhisselatu vesselam Efendimiz kazanılan ganimetlerden ikramiye diyelim dağıtıyor ashabi kirama. Müslüman olmuş bir sahabiye de yeni Müslüman olmuş bir sahabi savaşa yeni katılmış zaferle sonuçlanmış savaş. Bir poşetin içinde diyelim hediyesi gönderiliyor. O da alıyor “bu nedir” diyor. “Sana Resûlullah gönderdi, savaşa katıldığın için sana hediye olarak Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem gönderdi” diyor. Alıyor poşeti geliyor: “bunu bana sen mi gönderdin ya Resûlullah” diyor. Evet ben gönderdim” diyor. “Ben bunun için senin peşine takılmadım” diyor. “Al senin olsun” diyor. Poşeti geri veriyor. “Ben şuradan bir ok isabet etsin de Rabbime şehit olarak gideyim diye geldim buraya” diyor. “Ne yapayım senin hediyesi?”

Şimdi arkadaşlar, şehitlik anlayışına bakalım. Onlardaki bu neye benzer. “Ne hediye veriyorsun bana? Buraya bunun için mi geldik biz!” deyip şehit olmamayı peygamber aleyhisselamin huzuruna çıkıp tepki gösterme nedeni olarak algılayan Müslümana bak. Bir de ahiret, cennet, cehennem, deyince güzel sesli bir hafız okuyorsa bu ayetleri sestem dolayı maşallah maşallah maşallah. Ama normal sesli okunuyorsa ya da o ayetteki içeriği anlamadıysa e vay ayetin haline o zaman. Cennet normal bir bahçe olup çıkıyor. Bir Müslüman veya iki Müslüman ya da beş on Müslümanın sorunundan söz etmiyoruz. Yaşadığımız dönem kardeşler insanın kapasitesi pek çok sevgiyi barındırmaya müsait değil. Bir kalpte bir sevgi oluyor, bir göğüste de iki kalp olmuyor kardeşler. Kur’an’da böyle diyor zaten. Bir göğüste iki kalp olmaz. İki kalpli adam yok. Herkesin bir kalbi var, o kalpte de bir sevgi oluyor. Hem Allah’ı hem şeytanı sevmek diye bir şey var mı? Hem yaşamayı istemek hem de ölmeyi sevmek de yok. Hem cennet nimetlerine özenmek hem de dünyaya tapınmak da yok.

Bu asırda yaşadığımız sıkıntımız kardeşler, asıl fitnemiz bizim cenneti istiyoruz ama dünya çok fazla yer işgal ediyor. Ashabi kiram da dünyayı seviyorlardı. Ailece yaşamak, evli olmak istiyorlardı. İki,

üç, dört hanımlı yaşadılar. Onların da bahçeleri oldu, hani hikâye olarak ashabi kiram hep fakru sefalet içinde yaşadılar. Bir dönemdi sadece. Mekke'nin fethinden sonra ashabi kiram bilhassa Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemden sonraya kalanlar büyük zengin olarak öldüler. Sefalet içerisinde öleni olmadı. Büyük zenginliğe ulaştılar. Yani ashabi kiram da zengin oldular ama dünya hiçbir zaman kalplerindeki alakanın ve sevginin yüzde yetmişini oluşturmadı.

Bütün zenginliklerine rağmen sabah namazı kaçırmadılar. Bütün zenginliklerine rağmen kapılarından haram sokmadılar. Ashabi kiramın farkı burada. Şimdi bu zamanda dikkat ederseniz ahirete imanımızda bir sıkıntı yok. Zaten beş yaşından itibaren ahirete iman öğretiliyor bize. İmanın şartlarını herkes sayıyor. Eskiden, yakın yıllara kadar nikâhı kısıllacak gençlere otuz iki farz sorulurdu. Şimdi istersen kıy istersen kıyma döneminde olduğu için gençler pek sormaya da gerek olmuyor. Bilmiyorum bari nikâhsız devam edeyim, der diye korkuyor nikâh kıyanlar her halde. Böyle bir şey yok aslında. Nikâh hatta otuz iki farzı sormak söyle bakalım imanın şartlarını demek diye bir şey yok. Zaten nikâhın şartlarından birisi değil bu. Ama öyle bir zamana gelindi ki bu bidatten bile vaz geçildi. Yani böyle bir yüzeysel bilgiden bile vaz geçildi. Türkiye topraklarında doğmuş olması veya işte filan Irak'ta Suriye'de doğmuş olması e zaten Müslüman olduğunu gösteriyor. Yani Müslümanlık toprak ürünü haline geldi. Bir toprak bir coğrafyanın ürettiği bir değer haline geldi Müslümanlık. Dolayısıyla içimizdeki dünyevileşme, dünyaya doğru meyiletme, dünyayı daha ağır tutma arzusu yüzde ellilerin üstüne çıktı kardeşler. Sorunumuz burada bizim. Ölünce otomatik cennet herkes merhum. Ölür ölmez merhum. Akşam kavga ediyorlardı, baba oğul birbirine girmişlerdi. Evde kan gövdeyi götürecekti gece kalp krizi geçirdi öldü baba. Sabahleyin misafirler geldi baş sağlığına rahmetli iyi adamdı Allah rahmet eylesin iyi iyi biriydi. Akşam kimdi bu adam? Ölüm herkesi kendiliğinde iyi hale getiriyor. Tabutun üzerinde de merhum filanca yazıyor zaten. Herkes Allah'ın rahmetine otomatik kavuşuyor. Bulgaristan'da ölenin vay haline kıyamet günü. O Bulgaristan'da gâvur bir ülkede öldü.

Burada ezan okununca otomatik bu ezan kalpleri imana kaydırıyor gibi bir anlayış. Ben şimdi bunu mizansen olarak anlatıyorum. Beni dinleyenler de esprili bir hoca. Baya esprili anlatıyor diyorlar da şu hayata kuş bakışı baktığımızda ben uzaydan bir sahneyi mi anlatıyorum, yoksa Kur'an'ı Kerim'in dikkatimizi çektiği bir sahneyi mi anlatıyorum? Hayata baktığımızda bu anlaşılır. Ben tiyatro oynamıyorum bir rol bir senaryoyu da anlatmıyorum. İşte manzaramız budur bizim. Bankanın önünde ahirete dair hiçbir şey yok. Caminin önüne geldin mi mezarlık müdürlüğü cami sanki. Cami mezarlık orası ahireti hatırlatıyor banka da Allah'ın sana dünyayı yaşamak için helal(!) ettiği bir yer. Düğün salonunda, ticarete, bu dünyevi ilişkilerimizde her hangi bir ahireti hatırlamayı gerek yok orası Allah'ın dünyaya ayırdığı bir bölüm(!). Kadın erkek ilişkilerinde bir sıkıntı yok komşuların ne dediği, Allah'ın ne diyeceğinden, Kur'an'ın ne dediğinden çok daha önemli(!). Ama mü'minlikte aman Allah'ım taviz yok. Hele Araplardan daha iyi Müslüman olduğumuz besbelli zaten. Onlar çünkü elleriyle yemek yiyorlar, ayakları da kirli dolaşıyorlar. Üstü başları da düzgün değil. Müslümanlık bizde zaten. Ona da sordun mu ulan sen dün Şamanizm'den geldin ne zaman Müslüman oldun daha diye bakıyor. Allah nasıl bakıyor? asıl soru bu. Bunu irdelemeye ihtiyaç hissetmiyoruz.

Kardeşler,

Meselemizin özü şudur: Biz ahiret için yaşıyoruz. Ahiret yatırımı için yaşıyoruz. Hasan Basri rahmetullahi aleyhe neden ashabi kiram gibi Müslüman olamıyoruz diye sorduklarında bu cevabı vermiş. Demiş ki "ashap ahirete gideceklerini bilip ahiret için çalışıyorlardı. Siz ahirete gideceğinizi biliyorsunuz dünya için çalışıyorsunuz. Dolayısıyla gitmeye niyetli olmadığınız bir yer için

çalıştığınızdan hep dünyalık sonuçlar çıkıyor. Ashabı kiramda da tersi çıkıyordu” Allah onlardan razı olsun. Kardeşler nasıl insan mevsim değişikliğinde sonbahar geldiğinde grip oluyor. İşte şurası ağrıyor burası ağrıyor. Doktora gidiyor ilaç alıp tedavi oluyorsa imanımız da bu tür hastalıklara yakalanır. Bu bir hastalık çeşididir. Mevsim değişikliğinden ortaya çıktı bu. Hilafetli bir toplumdan halifesiz başıboş kapitalizme, liberalizme doğru kaydırılmak istenen bir toplumun çocuğu olarak yaratıldık. Mevsim değişikliği bu son bahardan kaynaklanıyor. Kış üşütmeleri filan. Bir tür griptir bu. İnşallah Kur’an’a yöneldikçe, Allah’ın kitabıyla amel etmeye çalıştıkça daha çok Rabb’imizin kitabıyla baş başa kaldıkça bu açığı da inşallah kapatacağız. Yani bunu bir ölüm, çok kötü, iman elimizden gitti gibi bir uyarı olarak söylemiyorum, hastalık olarak söylüyorum. Dünyevileşme hastalığı. Ahireti ihmal etme, sanki ahirete uzun bir zaman varmış gibi bir hayat yaşamaktan kaynaklanan sıkıntımızı konuşuyoruz. Hâlbuki ahiret bizim için çok önemli. Neden çok önemli? Ebedi, bir. İkincisi burada her saniyemizin orada asırlardan fazla sürecek karşılığı var. Asırla ifade edilemeyecek kadar bir zamansızlık yani sonsuzluk üzerinden hesap vereceğiz. Burada bir kere subhanallah demenin orada ebedi cennet olduğuna iman ediyoruz. Burada bir kere boş bir laf konuşmanın da orada ebedi cehennem olabileceğine iman ediyoruz. Bu imanımızın pratiğe dökülmesi lazım. Sorunumuz budur.

Şimdi kardeşler, birkaç örnek üzerinde durmak istiyorum. Hepimiz başta ben nefis taşıyan birisi olarak ben, kadını, erkeğimizi, gencimizi, hepimiz şu örnekler üzerinden ne kadar ahiret yatırımımız var? Ne kadar huzur içerisinde ahirete gideceğim, gözlerimi kapatınca merhum efendi, merhum hanım ne kadar olacağım? Bunu test edebiliriz. Artık kalp tansiyon kan değeri vesaire her şey ölçülüyor. Şeker tuz biber her şeyini ölçüyorlar insanın. Bu Kur’an ayetleri de imanımızı ölçer bizim. Kuru kuru kendimizi aldatmaya gerek yok. Öyle deprem olunca fena korkmakla iman alameti olmuyor. Depremde gâvur da korkuyor hayvanlar da korkuyor. Hatta köpekler insanlardan önce korkuyor. Depremi insanlar anlamadan köpekler anlıyormuş. Yani şimdi çok mu Allah’tan korkuyorlar, diyeceğiz. Mühim olan biz pratiğe ne kadar dönüştürüyoruz ahirete imanımızı. Bilgi stoku olarak yani ben şimdi şu kadar Kur’an ayeti var binlerce, Kur’an ayeti var bunların en az bin taneden fazlası ahiretle direk alakalı ayetlerdir. Bunları kırk seneden fazla zamandır adım soyadım gibi ezber biliyorum. Tam cennet meleği miyim ben şimdi? Yani bu bilgi beni Rabb’imden korkmaya sabah uykumu bölmeye, haram yememeye, kul hakkına dikkat etmeye sevk etmiyorsa bu bilgileri benden, hocalardan, hacılardan önce hatta ashabı kiramin tamamına yakınından önce Ebu Cehil dinledi. Herkesten önce Ebu Cehil duydu bu ayetleri. Bir de alay etti ya bu Muhammed cehennemden bahsediyor. Bu kadar çocuklarımın içinde beni melekler cehenneme mi koyabilirler dedi. Duydu duydu ama hamallık, işe yaramayan bir bilgi olarak kaldı.

Hepimiz şu vereceğim örneklerden yola çıkarak ne kadar Müslümanız ne kadar ahiret için çalışıyoruz, elhamdülillah iman yokluğu diye bir tehlike söz konusu değil şu anda ama imanın beşinci şartı ahirete iman etmektir. Allah ahiret diye bir değer önümüze koydu. Bütün hesaplaşmalar bütün yatırımlar o gün için yapılıyor. Ben o güne ne kadar hazırım sorusunu herkes kendisine sormalı. Birbirimizi itham etme hakkımız yok. Senin görüntüne göre sen yüzde kırk inanıyorsun ahirete, diyecek halimiz yok. İman kalpte gizli, bunu Allah biliyor melekler kayıtlar tutuyor. Melekler de bilmiyor bizim imanımızın boyutunu. Sadece melekler bizim yaptığımız şeyleri görüyor. Ama Allah biliyor. Biz de Allah’ın bildiği şeyi hissedebiliriz. Nasıl hissederiz? İşte Kur’an sık sık zikrediyor. Mesela; bir örnek üzerinden şimdi tefekkür edelim, Kur’an’ı kerim Bakara suresinin iki yüz otuz ikinci ayetinde boşanmış kızların babalarına hitap ediyor. Babalarına, abilerine, velileri kimse. Diyor ki Allah Teâlâ: Hani boşanmış kızlar ric’i talakla yani dönüşü mümkün bir talakla kocaları onlar boşadı, sonra dönüş hakkı var erkeğin. Bu dönüş hakkında tekrar karı-koca anlaşılabilir tamam ben seni affettim sen de beni affettin hadi çıkalım

evlenelim tekrar yuvana gel, diyor. Baba da gidemezsin diyor. Benim gibi bir adamın kızına sen boşsun diyen adam geri benim kızımı alamaz, diye tehdit ediyor. Tamam, Anadolu kültürü şimdi. “Nere gidiyorsun kız rezil olduk biz. Senin bohçanı verip buraya gönderdi. Bir daha gidemezsin o eve!” diyor. Ashabi kiram zamanında da böyle yapan olmuş. Adam hanımını boşamış. Dönüşümlü yani kadını talakla boşuyorsun. Üç hayız dönemi kadar yani üç defa hayız oluncaya kadar kadın, erkeğin tekrar onunla birleşme hakkı var. Eğer üç hayız döneminde erkek geri almazsa hanımını yeni bir nikâhla tekrar geri gelme hakkı var. Yani üç ay sonra da geri gelme hakkı var. Ama üç talak, üç defa bu vuku bulursa bir daha geri gelme hakkı yok kadın başkısıyla evlenmesi lazım. Bu süreç içinde, yani son kilitlenme, bir daha başka bir erkekle evlenmedikçe geri gelemez, denmeden önceki dönemde kadınla kocası eski kocası diyelim anlaşılabilir, tekrar kadın gitmek istiyor ama erkek yasaklıyor bunu. Yani baba yasaklıyor. Veli ya da amcası gidemezsin diyor. Bizim sülalemizi mahcup etti şöyle etti böyle etti. Kadın ben kocamdan razıyım, anlaşım diyor. Şimdi Allah Teâlâ bırakın geri gitsinler diyor. Madem anlaşım bunlar yuvayı tekrar düzeltmek istiyorlar geri gitsin, diyor. Bakara suresinin iki yüz otuz ikinci ayetinde. Sonra bu ayet, biterken yani geri gitmelerine engel olmayın **فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ** kadınların elini kolunu bağlayıp engellemeyin kocalarına geri gitsinler diyor Allah, sonra da buyuruyor ki **ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ** Bu uyarımız ey babalar, sizden Allah’a iman ediyorum ahiret gününe iman ediyorum, diyenlerdir. Şimdi bir baba olarak kızının elinden tutup gidemezsin. Şöyle ederim mirasımdan kovarım evladım değilsin. Bu kapıya gelemezsin. Abinle selamlaşamazsın, diyebilirsin tehdit edebilirsin. Ama Allah dinen bu böyledir, demiyor. Niye demiyor? Çünkü kızı gönülsüz hale getirip ben gitmiyorum dedirtebilirsin. Bu gönül ilişkisi olduğu için buna ne kanun ne devlet ne çete kimse müdahale edemez. Ben kocamı bir daha sevmiyorum der baba propagandasından dolayı. Bu mümkündür. Ama Allah bunu halife gelsin İslam ordusu alıp bu kızın geri götürsün polis geri götürsün, demiyor. Bu iş gönül işi olduğu için senin ne kadar güçlü ahiret imanı taşıman gerektiğinden yola çıkarak Allah’a inanıyorsan, **وَالْيَوْمِ الْآخِرِ** ahiret gününe de inanıyorsan kızı engelleme, diyor. Ama zina edene ceza verirken Allah, şöyle şöyle sopayı vurun diyor, hırsızın kolunu şöyle kesin diyor. Yol kesen gangsteri şöyle öldürün diyor. Bunlar fiziki duygusal olmayan cezalar. Ama bir babanın, onur meselesi yapıp kızını kocasıyla buluşturmayı engelleme sürecini Allah, ahirete iman ediyorsanız engellemeyin, diyor. Çünkü gerçekten bir ahiret imanı varsa Ahmet’de Ali’de Mehmet’de Süleyman’da Zekeriya’da İsa’da gerçekten ahirete imanı varsa kızının evliliğini köydeki onuruyla değil Allah’ın helali ve haramıyla ölçer. Bu bir ölçü kardeşler. Şimdi Allah Teâlâ demiyor ki kim kızının kocasına dönmesini engellerse ona kırk sopa vurun, demiyor. Gizli bir tehdit yönlendiriyor. Nedir bu? Ahirete iman ediyorsan karışma bu kıza. Ahirete iman etmiyorsan serbestsin. Al kızını bırak evinde. Açık seçik ayet böyle.

Aynı ayetin Talak suresinin ikinci ayetinde benzeri var. Orada da kocalara hitap ederek Allah kadınlarınızı boşadığınız zaman biraz önce anlattığım gibi seni boşadım der bir erkek. Otomatik kadın üç defa bu sözü de aybaşı olmadığı bir günde söylemesi lazım. Temizlik günlerinde söyler ondan sonra kadın aybaşı olur bir. Bir aybaşı daha olur iki. Bir aybaşı daha olur üç. O üçüncü aybaşından önce erkek geri gel, diyebilir. Affettim barıştık hadi gel, diyebilir. Şimdi Kur’an’ı Kerim erkeklere kocalar hitap ederek kadınları böyle muallakta başıboş bırakmayın boşadıysan erkekçe boşadım de mehrini vesairesini borçlarını öde, götür babasına teslim et. Boşuyorsun, tehdit ediyorsun, ne geri alıyorsun ne babasının evine gönderiyorsun. İşkence yapıyorsun kadına. Eziyet ediyorsun. Özeti bu olan bir erkek, despot erkek uygulaması var. Böyle yapmayın, Allah buyuruyor. Ya gönderin babalarının evine helalleşin yahut da alın evinizde onurlu bir kadın gibi saklayın. Talak suresinin ikinci ayeti. Sonra bu

ayet biterken Allah buyuruyor ki: **ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ** bu öğüdümüz bu nasihatimiz **مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ** Allah'a ve ahiret gününe iman edenleriniz içindir. Bu öğüde uymayanlara kırk sopa vur ey peygamber, demiyor. Ama zina eden için yüz sopa vurun onlara demişti Kur'an. Aynı Kur'an iş, sevgi, duygusallık, gerektiren bir konuyla bağlantılı olunca mü'minin imanını devreye sokuyor. Allah'a inanıyorsan ahirete yapman gereken budur diyor. Kardeşler bu cümleyi tersten yukarı doğru okuduğunuz zaman tersten yukarı okuduğunuz zaman kadını bir orada süründürüp bir burada süründüren erkek hacda bile bunu yapmış olsa camiden teravih kılarken telefonla arayıp seni göreceksin ne yapacağım tamam mı? Diye tehdit eden bir erkek. Yani bu ayet ya erkekçe gönderin babasının evine ya da ahlakınızı ispat edin evde hanım gibi tutun diyor. Ortada kadını süründürmeyin. Kadını bir orada bir burada ağabeyinin evine sığınmış, babasının evine sığınmış hale getirmeyin diyor Allah. Şimdi bunun akabinde de ey peygamber kim böyle yaparsa onun kolunu kesin ayağını kesin demiyor. Bu sözüm **ذَلِكَ** şu sözüm **مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ**. Ben, Allah'a iman ediyorum ahirete iman ediyorum diyenleredir, diyor Allah Teâlâ.

Gayet açık bir şekilde hacı efendi de olsan, hoca efendi de olsan, alim de olsan, cahil de olsan, senin elinden kadın işkence görüyorsa, ne orada ne burada elindeki Allah'ın verdiği boşama hakkını silah olarak kullanıyor ama ne boşuyor ne dolduruyorsa seni Allah ahirete inanmıyor muydu diye tehdit ediyor. Bu tehdidi Allah Teâlâ'nın blöfü olabilir mi? Bunun tek anlamı var. Demek ki böyle yapanların imanından şüphe ediyor Allah Teâlâ. Allah'ın şüphesi de nedir? Saymamak, imanı kabul etmemektir. Kardeşler, buradan hangi noktaya çıkıyoruz. Evliliğin incelikleri diye bir konuyu ele almıyoruz bugün. Ama ahirete iman ediyorum sözünün biz mü'miniz, ahiret var, cennet var, cehennem var, sırat var, mahşer var, mizan var, ooo var var. Bunları böyle söylemek değil. Boşamak noktasına geldiğinde devreye giren bir sigorta sistemi olarak görmek istiyor Allah. Bu kadar basit. Bu işte meselemiz bu. Böyle gördü ashabi kiram.

Kardeşler,

Böyle görmüş bir adamı hatırlıyorsunuz, siz çok iyi biliyorsunuz. Hani bir adam vardı ya. Kızını peygamberine hanım olarak vermişti. Sonra da münafıkların bir provakası ile ona zina etti iftirası yapılmıştı. Üç dört sahabe de kamuoyundaki dedikoduya inanıp hayret ya genç kadın düşmeyecekti bu bataklığa gibi müstehcen bir cümleyi peygamber hanımı için kullanmışlardı. Bu söze Müslüman olduğu halde münafıklardan değil de Müslüman olduğu halde katılanlardan bir tanesi de o kızın babasının bursu ile geçinen birisi. Onun sadakalarıyla yiyip içiyor, kızının zina iftirasına katıldı. Duyulunca bu olay, o da "tövbeler olsun bir daha bir kuruş vermem bu adama", hem kızıma iftira ediyor hem de ee ben kızımın iftiracısını mı besleyeceğim, dedi o adam. Adamlık zirvesinin adamı. Böyle de yemin etti üstelik. Yok, kuruş yok o adama, dedi. Haklı mı? Milyar kere haklı. Ben seni sadakamla besliyorum sen peygambere hanım yaptığım kızıma zina iftirasında bulunuyorsun. Sonra ayet indi mi? İndi. Allah, bu adam münafık değil Müslüman, gerekli cezasını da çekti bunu affedeceksiniz. Sizi de Allah affetmesini istiyorsanız sen de onu affedeceksin, deyince benim başıma gelen başka bu adamın başına gelen başka mı, dedi. Yoksa madem Allah, ben de senin affedeyim, dedi ben de onu affettim Rabb'im istediği kadar yine bakacağım sadakasını vereceğim, demiş miydi o Ebu Bekir. Allah için yapmak bu işte. Ahirete iman etmek bu. Adam taktiği.

Hacı efendi çok duygusal. Hele zikir meclisinde gözü hiç kurumuyor. Ama sinirlendi mi sövüyor, sinirlendi mi karı boşuyor, sinirlendi mi dövüyor, sinirlendi mi işçisine zulmediyor. Yoksa normal zamanlarda hiçbir şey yapmıyor. Hep sinirlenince yapıyor. Sanki insanlar zevklenince kadın

boşuyorlar, zevklenince çocuk dövüyorlar. Zevklenince sövüyorlar. E sen madem mü'minsin ahiret diye derdin var. Madem peygamberden terbiye görmüş bir hadis okumuş hadis dinlemiş müminsin. Seni sinirlenince görmek istiyor melekler. Sinirlenince nefesine hâkim olan biri olmanı istiyorlar. Erkek olarak kadın olarak herkesi.

Kardeşler,

Demek ki Allah'a iman edenler ahirete iman edenler buyurun cenneti hak ettiniz, dendiğinde nasıl o cümleyi kendimize ve Allah'a ahirete iman edenler diyorlar biz bu tarafa geçelim diye bizi çağırıyorlar diye anlıyoruz. Kim Allah'a iman ediyorsa ahirete iman ediyorsa o şöyle yapsın ha, dediği zaman da Allah ve peygamberi bu sözü bana söylüyor anlamam lazım. Mesela; çok defalar vaazlarda camilerde duyduğumuz bir hadisi şerifi buyurun bu açıdan bir daha duyalım. Buyuruyor ki sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz sahih hadisi şerifte, "Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa o ya iyi söz söylesin ya da sussun." Gevezelik yapmasın. Bundan biz ahirete iman edenler cennete buyurun sözünden zevk alarak anladığımız şeyi niye üzerimize almıyoruz? Neden öbür mü'mine zarar verecek bir sözü konuşurken ulan ben bunu söylüyorum; ama bu ahirete imanım elden gidiyor benim niye düşünemiyoruz? O başka bu başka niye yorumluyoruz. Herkes ben hariç böyle dedi peygamber dedikten sonra bu sözü peygamber aleyhisselam Ebu Cehil'e söylemedi her halde. Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa "فليقل خيرا أو ليصمت" sözünü söylediği kimseler kendisiyle beraber veda haccı yapmış kimselerdi. İnen ayetlerin üzerine indiği insanlardı bunlar. Onlar bile biz hariç değil mi ya Resûlullah, gelecek nesillere söylüyorsun sen bunları, demediler. Bize söyledi bunu Resûlullah, dediler.

Onlara söylemeyecek de kime söyleyecek? Samimi mü'mine söylemeyecek de kime söyleyecek bunu sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz. Düşündüler. Şimdi aynı hadiste mesela kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa komşusu ile iyi geçinsin. Arabasını tam komşusunun arabası çıkamayacağı yere bıraksın. Çünkü ben derse gidiyorum sohbete gidiyorum. Arabayı istediğim gibi bırakırım, dedi her halde bu hadisi şerifte. Neden arabada lüzumsuz korna çalarken bir mü'min olarak bu komşuya rahatsızlıktır benim ahiretim gider bir korna yüzünden. Dat, ahiret gitti. Ya bir datla ahiret gidiyor mu? Gidiyor tabi. Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ederse, kim gerçekten ahirete iman diye bir derdi varsa komşusuyla iyi geçinsin, diyor. Komşusuyla iyi geçinmek demek gidip her gün adama yağ yakmak demek mi? Sen iyi adamsın demek mi? Araban zarar vermeyecek, çocuğun zarar vermeyecek. Apartmanda altı sert bir ayakkabı kullanmayacaksın, merdivende gürültü yapar ayakkabın diye. Balık pişirdiyse balık koktuysa "selamünaleyküm çocuklarınız balık ister mi bizden bizde balık pişti" diye kapıya vuracaksın. Komşuluk ya da bu kadar nezaket göstermek bize yakışmıyor biz ağır bir sülaleyiz, diyorsan tek başına iki dönümlük bir bahçede yaşayacaksın, arabayla dolaşmayacaksın çarşıya girmeyeceksin. O zaman öyle yaşayacaksın. Nerede ahirete iman? Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa o misafirine ikram etsin, buyuruyor. Allah Allah! Misafire ikram ve cennet, cehennem, sırat, mahşer ne acayip bir şey bu! Biz misafire ikramı fors için yaparız, Allah ise cennetin faturası olarak görüyor bunu. O zaman misafire ikram etmek demek, misafiri doyurmak gönlünü hoş etmek demek. Adamı boğa yerine koyup yetmiş çeşit yemek önüne koymak değil. Bu iyilik değil çünkü. Adama ikram ettin. Adam senden çıkıp doğru kardiyoğa koştu ölüyorum diye. Adama iyilik yapmış olmadı ki. Bir tarhana çorbasıydı Resûlullah'ın sana, misafire iyilik yap dediği gibi.

Kardeşler,

Konumuz ne bizim? Ben şuradan bir ok girsin diye senin peşinden geldim, diyen adam, madem Allah sen affedersen ben de seni affedeceğim değil, ettim gitti, diyen adamlar, karıştırma Allah'ı bu işe. Bu işe Allah'ı karıştırma. Kızımı boşamasaydın diyen adam arasındaki farklı ölçmeye çalışıyoruz. Karıştırma, o işi karıştırma, o başka. Bir de peygamberi ağzına alma. Hani Allah'ını seviyorsan Allah için deyince karıştırma Allah'ı karıştırma ne demek? Allah'ın karışmadığı yer var mı? Helaya girerken hangi ayağınla gireceğine karışıyor. Hangi elinle taharet edeceğine karışıyor da oğlunla, kızınla, gelininle arandaki ilişkiye mi karışmayacak Allah Teâlâ. Ticarete mi karışmayacak. Sosyal ilişkiye mi karışmayacak. Mü'min, Kur'an terbiyesi görmüş, ahiret derdi taşıyan adamdır. Ahiret derdi taşımayanın gördüğü Kur'an okumalarıdır. Kur'an eğitimi değildir. Ashabı kiramin yüzde doksan dokuzu belki de Kur'an'ın tamamını görmediler hiç. Bir arada kitap olarak göremediler. Bırak ezberlemeyi. Ama bildikleri kadar onları cennete koydu. Neden? Her bildiklerini bir nükleer enerji gibi bünyelerine, ailelerine yerleştirdiler. Sorun kalktı ortadan. Kur'an'ın bilgi stoku olarak ailelerimizde kütüphanelerimizde çocuklarımızın, büyüklerimizin kafalarında bulunmaları gördüğümüz gibi bizi kurtarmıyor.

Bir örnek daha kardeşler. Neyi konuşuyoruz. Defalarca vurguluyorum. Ahiret var mı gerçekten yarın zihnimizde. Onu ölçmeyi konuşuyoruz. Bir örnek daha. Abese suresinin otuz üçüncü ve otuz yedinci ayetleri arasındaki konu kardeşler. Bir konu olarak ve bugün evlerimize döndüğümüzde eşimizle çocuklarımızla, baliğ olan çocuklarımızla, anamızla, babamızla, kardeşlerimizle oturup şu abese suresini bir açalım ya. Bu sure indi ashabı kirama onlardan bize geldi. Bu surede ne anlatıyor Allah Teâlâ. Üzümler nasıl oluyor, incirler nasıl oluyor bunu anlatıyor. Nimetlerini sayıyor Allah; ama bu sure biterken çok farklı bitiyor arkadaşlar. Şimdi beraber bu sureyi dinleyelim ve üzerimizdeki imanın yani iddiasını yaptığımız imanın bizde ne kadar pratiği var bunu test edelim. Bir hocanın bir büyüğümüzün sende iman şu kadardır demesine gerek yok. Hem onu günaha sokmayalım böyle bir hakkı yok çünkü. Hem de biz kimseden yardım istemeye, doktora gitmeye muhtaç değiliz. Biz kendi doktorumuz olabiliriz.

Kardeşler,

Abese suresinin, otuz üçüncü ayetinde Allah Teâlâ kıyamet fırtınasından söz ediyor. **فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ** Bir de kıyamet fırtınası haykırışı geldiğinde sur üflendi deyin, bağırmalar çağrışmalar deyin adı ne olursa olsun. Kıyamette deyip iki nokta koymuş Allah Teâlâ. Kıyamet geldiğinde buyur ya Rabb'i. **يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ** O gün insan kardeşinden kaçacak. Benim kardeşimden ben kaçacağım. Onun kardeşi de ben olduğum için o da benden kaçmış olacak. Mıknatısın zıt kutbu gibi kardeşler birbirlerinden kaçacaklar. Ve **وَأُمُّهُ وَأَبِيهِ** Anasından da babasından da kaçacak herkes. Çocuk anasından babasından kaçıyor. Onlar da onların anasından babasından kaçıyorlar. Nerede ama? Hiçbir yere kaçılmayacak yerde. Kaçacak yer yok aslında. Herkes başkasının arkasına gizleniyor. Oğlu babasını görmemek için babası da oğlunu görmemek için birbirlerinden kaçıyorlar. Kaçınca yüzleşiyorlar. Gidecek yer yok çünkü. Milyarlarca insanın bulunduğu bir yerde bir meydanda Allah bütün kullarını toplamış sahne günü, o fırtına günü, bağışma çağrışma günü o büyük gürültünün kopacağı gün insan kardeşinden kaçacak, anasından kaçacak, babasından kaçacak. Eşinden de kaçacak. **وَأَبِيهِ**. Çocuklarından da kaçacak. **لِكُلِّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ**. O gün her insanın kendine yetecek kadar bir derdi var. Herkes dertli. Dertsiz biri yok ki ona gidesin. Şöyle büyük peygamber Musa

aleyhisselama gidiyorsun yardım istemek için ben kendi işime bakacağım benim bir kusurum vardı zaten diyor. Nuh'a gidiyorsun o dertli. İsa'ya gidiyorsun dertli. Bütün dertleri bağrına söndürecek bir Muhammed aleyhisselam var sallallahu aleyhi ve sellem. Ona gidinceye kadar herkes birbirinden kaçacak. Diyor Allah. **يَوْمَ يَقُولُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمَّهُ وَآبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ** Herkes kardeşinden, anasından, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacak. Ters çevirdiğinde de çocuk anasından babasından kaçmış oluyor. Şimdi bakınız kardeşler, ahirete imanı irdeliyoruz. Ne kadar bizde var bunu konuşuyoruz. Şimdi Rabb'imiz Kur'an'ın farklı farklı yerlerinde şu kadar şu işi yapana kıyamet günü şu kadar ceza var. Cehennem var. İşte gayya kuyusu var. Şu azaba ateş var. Hep bu bildiğimiz şeyler kıyametle ilgili. Mesela; Müslüman öldürdün. Veya işte hırsızlık yaptın. Bildiğimiz suçlar. Bunları Kur'an'ı kerim sayıyor ahirette görüşürüz bunları diyor. Ama Kur'an'ı kerimin son cüzünde Abese suresi otuzuncu cüzde ve bu surenin son ayetlerinde Allah Teâlâ Kur'an'ın anlattığı bütün suçları cezaları cehennemi hepsini alıyor, oturtuyor. Ve kıyamet koptuğunda diyor, hırsızlık sorulacak, namazsızlık sorulacak, cezalar olacak, cinayetler sorulacak. Şunu niye yaptın. Bunları saymıyor bir daha. Onları zaten ta Bakara suresinden itibaren Yahudiler şöyle melun şöyle yaptılar bunu yaptılar saymıştı. Münafıkları saymıştı saymıştı. Sonra Kur'an'ın son surelerinden birine geldiğinde Allah Teâlâ kıyametteki o bütün suçların cinayetlerin hataların her şeyin toplamı olarak işte şunlar şunlar şunlar şunlar sorulacak sizden demiyor da. O gün kardeşinden kaçacaksın. Anandan kaçacaksın. Babandan kaçacaksın. Eşinden kaçacaksın. Çocuklarından kaçacaksın diyor. Bu ayetten biz ne anlamalıyız. Şunu anlamalıyız. Devlet İslam devleti olmuş hazreti Ömer başa geçmiş de ihtilal olmuş filanca başa geçmiş. Şunlar bunlar. İşte hırsızlıklar olmuş marketler soyulmuş. Cinayetler olmuş. Trafik kazaları olmuş. Dur dur dur dur. Listeyi büyütme. Bu ya senin kardeşinden dolaydır ya annenden dolaydır ya babandan dolaydır. Ya eşin seni bu hale getirmiştir. Ya da çocukların seni fitneye düşürmüşlerdir. Devletti, Siyonizm'di, Yahudilerdi, haçlı ordularıydı. Bırak bunları. Sen haçlılarla karşılaştın şehit olacaktın zaten. Siyonizm'in tankının altında ezildin mi ne mutlu sana. Seni bekliyor Hamza arkadaş olarak daha ne istiyorsun Allah'tan. Ama kardeşinle ortak kredi alıp kurduğun şirket seni cehennemde bırakacak. Ondan şehit olamazsın. Anandan dolayı ananı ah ettirdiğin için babandan dolayı babanı uf puf ettirdiğin için şehit olamayacaksın. Bu ayetlerde kim sayılıyor. Kardeş, anne, baba, eş, çocuklar. Dört beş kişi sayılıyor. Allah kıyamet geldiğinde o gün deyip iki nokta koyuyor bu beş kişiyi sayıyor. Ebu cehiller, Siyonizm, haçlı orduları, medya, şer güçler, şer odaklar. Nerede bunlar? Bunlar hepsi senin esasen lehinde olabilecek şeylerdi zaten. Cihat edip şehit olacaktın. Camide namaz kılmayanlar oruç tutmayanlar, oruç yiyenler. Evet, oruç yiyenler demiyor Allah. Çünkü ana baba eğitimi yüzünden oruç yemiştir o. Eşi aldattığı için onu eşi kandırdığı için. Buradaki aldatma kelimesi halk adında aldatma değil. Aldatıyor, şu düğüne gidelim diyor. O düğünde haram görüyorsun sen. Eşi kandırıyor. Filanca toplantıya gidelim diyor. Müslüman tesettürlü bir kadını erkeklerin bulunduğu bir toplantıya götürüyor. Sen bir mümin olarak boşanırım bu toplantıya gelmem diyemiyorsun. Boşa beni götürme bu toplantıya diyemiyorsun. Evirip çevirip gidiyorsun. Kıyamet günü seni götürdüğü için o senden kaçıyor hesabını sorma diye. Sen kuru kuruya itaat ettiğin için ondan kaçyorsun hesap sormasın diye. Herkesin birbirini kovaladığı herkesin birbirinden kaçtığı yer. Şüphesiz burada kâfirler var, Ebu cehiller var, Ebu Lehebler var. Var var var. Cinayet. Binlerce suçlu dirilecek kıyamet günü. Ama Allah bu ayette mü'minin ailesini zikrediyor. Böylece mü'min ailenin yani mümin bir aile sahibi olmanın veya olmamanın önemini anlayamıyorsa ahiret namına bir şey bilmiyor demektir. Dışarda meydanlarda miting meydanlarında bağırıp çağırıyor ev miting yapılacak hale gelmiş. Ev içinde bir miting yapmak lazım. Ev istila altında. Şeytan evi merkez üs gibi kullanıyor. Müminler ahiretle ilgili ikazlara bu geniş perspektiften baktıkları zaman sorunsuz bir şekilde ahirete gidebilirler. Ahiret deyince hep aklımıza Ebu Cehil ne yanacak orada biliyor musun? Hey gidi hey. Hele firavun ne yanacak Musa

aleyhisselamı yorduu için. Ama Allah Teâlâ ahiret dediği zaman **فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ** diye sayıyor. Öz anandan doğmuş kardeşini söylüyor. Ananıza babanıza dikkat edin diyor. Eşinize dikkat edin, çocuklarınıza dikkat edin diyor. Temel sorun ahirette bundan kaynaklanıyor zaten. Ya çocuklarıyla yeteri kadar ilgilenmediğin için. Sadece onların ekmeğini temin etmek, bir de beyaz peynir aldın mı tamam diye düşündüğün için çocuk seni kovalıyor kıyamet günü. Veyahut da baban senin üzerine bir sürü emekler verdi buna rağmen sen batıl bir yolda babanın emeklerini boşa harcadığın için Allah seni onun peşinden koşturuyor, onu senin peşinden koşturuyor. Böyle bir kovalamaca oluyor. Biz müminler olarak herkesin birbirinden kaçtığı ama birbirinin kucağına düştüğü yeri düşünerek düğün yaparız. Yemek yeriz. Misafirlige gideriz. Arkadaşlık kurarız. Aile içi kardeşlik ilişkilerimizi geliştiririz. Eşler arası görevlerimizi bu şekilde anlar düşünürüz. Bir erkek veya bir kadın aile içi ilişkilerini tanzim ederken mesela kadın haklarını ararken veya erkek haklarını ararken. Mesela erkek işte kadın şu şu şu görevlerinde arızalı olduğu için memnun değilim bundan, derken. Bunlardan bir tanesi ahirete müteallik bir şey değilse, kadının yirmi kabahatini sayıyor ama bunlardan bir tanesi de kadının ahirete imanı yok. Kadın namazı inkâr ediyor, kadın orucu inkar ediyor gibi bir gerekçe yoksa bu erkeğin ne kadar ahirete iman iddiası doğru olabilir. Veya iki kardeş aynı anne babanın çocukları bir bahçeyi bölüşürken, babalarından kalan bahçeyi bölüşürken, ortak yönettikleri bir işi değerlendirirken, Allah'ın şeriatından o işe bir pay katmıyorlarsa sadece işte babam sağlığında sen okulda okuyordun ben de inşaatlarda çalışıyordum. Bu evi benim paralarım ile babam yapmıştı şimdi sen alt daireyi almayacaksın. Onu ben alacağım deyip, sadece yüzeysel dünyevi değerler üzerinden kardeşlik ilişkisini devam ettiriyorlarsa, ama Rabb'im kitabında her n e olursa olsun, sen şu kadar, sen şu kadar alacaksın demişti diyemiyorlarsa, sonra da yatsı namazına gidip camide yarın mü'min olarak ölmek üzere görüntü vermenin kime yararı olur. Ahirete iman tarla bölüşmeye daire bölüşmeye geldi mi meydana yok. O iş başka. O başka o başka. Onu karıştıрма. Ya bu nasıl bir ahiret ki bu dünyadaki hiçbir işle bağlantısı yok. Sadece camide imam ahiretten gelme müdürü. Dünya'da Müslümanları ahirete nakliyat işlerine bakıyor imamlar. Böyle mi? Bizim ahirete imanımız bu mu? Hayır!

Kardeşler,

Herkesin birbirinden kaçacağı yer diye ahireti özetlediyse Allah karşımıza, bunun tek anlamı şudur: Aile, ahiretimiz için en temek dayanağımızdır. Kazanırken de kaybederken de. Kazananlar evlerinden cenneti kazanacaklar. Kaybedip de cehenneme girenler de evlerinden kaybedip girecekler demektir. İşte ortada Abese suresinin ayetleri. Biz Kur'an'ımızı ne olarak görüyoruz? Kültür kitabı olarak mı görüyoruz? Kur'an imanımız bizim. Tek bir kelimesine itirazı olana mü'min demiyoruz. Bu kadar güçlü bir imanla bağlı olduğumuz kitabın üstüne basa basa vurguladığı bir konu bizim için ayrıntı olamaz ki. Yüzde yüz bizde böyle düşünüyoruz, böyle inanıyoruz. Pratiğimiz böyledir muhakkak. Mü'min kardeşler olarak birbirimizi ikaz edelim. Bir Müslümana Allah'ını seviyorsan Allah'ını seviyorsan dediğimiz zaman ben Allah'ı sevmiyorum demeyeceğine göre onu can boğazından sıkıyoruz demektir. Dolayısıyla bu cümleyi çok sıkı kullanmayalım. Adamı imanı ile yüzleştiriyoruz çünkü. Kullanıldıysa da koca apartmanı fena etme uğruna verdim gitti diyelim. Kazanç budur. Ama aldandık mı? Elbette aldandık dünyada. Ama başka yerde kazandık. O adamlık zirvesinin adamı böyle kazanmıştı çünkü. Öncesinden yazıp çizip işi sağlam tutalım. Zamanında çürük tuttuysan şimdi de adam Allah'a saldıysa vereceksin gidecek.

Kardeşler,

Bir bakalım ahirete imanla ilgilidir, denen işlerde ebedi düşüncelere dalabiliyor muyuz? Bu bir konuşmacı olarak benim karşımdaki insanları itham ettiğim siz böyle eksik imanlısınız dediğim bir konu değil maazallah. Estağfurullah. Belki herkesten fazla ben veya benim konumumda olanlar bu ithama maruzdurlar. İnsanız, nefis taşıyoruz. Hepimizi şeytan etki etmeye çalışıyor. Peygamberler hariç aleyhimüselam cemian. Peygamberler hariç her insan için böyle bir risk vardır. Kibirlemeye, gururlanmaya. Bunu bir tür onur meselesi yapmaya gerek yok. Allah'tan kork! Ahireti unutma! Sözü bizim tüylerimizi diken diken yapmalıdır. Ne kadar dikenleniyorsa tüylerin o kadar. Mesela bu derste yoğun bir şekilde erkeklerin kadınlara zulmetme ihtimali olan iki ayeti konuştuk hanımların hoşuna gitti bu. Aynı surede Allah'ın erkeğe ikinci evliliğe izin verdiğini yan surede de kadının mirastan daha az alacağını söylediğini de hatırlatınca bakalım ablalar o iş başka o iş başka mı diyorlar. Yani ahiret başka yatak odası başka mı diyorlar. Herkesin kendine göre bir imtihanı var. Erkeğin bir imtihanı var, kadının bir imtihanı var. Evlatsın bir imtihanın var ana babasın başka bir imtihanın var. Komşusun bir imtihanın var misafirsın veya misafir kabul ettin başka bir imtihanın var. Ticaret yapıyorsun başka bir imtihanın var. Rabb'imiz bizi bir dakika boş bırakacağına söz verdi mi? Ara sıra karışmam size dedi mi? Son ortalamayı getirim bana demiyor ki. Ortalamayı da demiyor. Dakika dakika soracağım diyor. Nefes nefes soracağım diyor. Dolayısıyla Rabb'imizle beraber yaşıyoruz. Onun dinine, şeriatına göre yaşamaya mecburuz. Rabbimizden istiğfar etmemiz gerekiyor. Hatalarımızdan dolayı. Bundan sonra da yapmama ahdetmemiz gerekiyor. Estağfurullah, estağfurullah diyerek yaşayacağız.

Ve'l hamdüli'llahi rabbi'l âlemin.